

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL ALBA IULIA
SECTIA I CIVILA

DECIZIE CIVILĂ Nr. 717/2022
Ședința publică de la 29 Martie 2022

Completul compus din:

PREȘEDINTE Diana Oniga
Judecător Laura Maria Dehelean
Grefier Simona Lazăr

Pe rol se află soluționarea apelurilor declarate de reclamantul Sindicatul Învățământ Preuniversitar Județul Hunedoara, în numele și pentru membrul de sindicat Popa Anca Maria și de pârâțul Liceul Tehnologic Agricol "Alexandru Borza" Geoagiu împotriva sentinței civile nr. 1237/2021 pronunțată de Tribunalul Hunedoara în dosar nr. 1340/97/2021, având ca obiect drepturi bănești.

La apelul nominal făcut în ședința publică se constată lipsa părților.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier care învederează instanței că procedura de citare este legal îndeplinită cu părțile pentru acest termen de judecată, că prin cererea de apel se solicită judecarea cauzei în lipsă și că la dosar au fost înregistrate concluzii scrise de către apelantul reclamant, nefiind înregistrate cereri.

Curtea constată că prin întâmpinarea formulată de Sindicatul Învățământ Preuniversitar Județul Hunedoara a fost invocată excepția tardivității formulării apelului declarat de Liceul Tehnologic Agricol "Alexandru Borza" Geoagiu.

Având în vedere actele dosarului și nefiind înregistrate cereri la dosar, precum și solicitarea apelantului reclamant de judecare a cauzei în lipsă, Curtea constată cauza în stare de judecată și o reține în pronunțare asupra excepției tardivității apelului formulat de pârâțul Liceul Tehnologic Agricol "Alexandru Borza" Geoagiu și asupra apelului formulat de reclamantul Sindicatul Învățământ Preuniversitar Județul Hunedoara, în numele și pentru membrul de sindicat Popa Anca Maria.

CURTEA DE APEL
Asupra apelurilor civile de față :

Prin acțiunea în conflict individual de muncă înregistrată la Tribunalul Hunedoara sub nr. 1340/97/2021, Sindicatul Învățământ Preuniversitar Județul Hunedoara, în numele și pentru membrul de sindicat, reclamanta Popa Anca Maria, a chemat în judecată pe pârâțul Liceul Tehnologic Agricol „Alexandru Borza”, solicitând instanței ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună obligarea acesteia la acordarea indemnizației de vacanță sub forma de vouchere de vacanță în cuantum de 1450 lei, aferente anului 2018. Nu s-au solicitat cheltuieli de judecată.

Prin sentința civilă nr. 1237/2021, pronunțată de Tribunalul Hunedoara, s-a admis în parte acțiunea în conflict individual de muncă formulată de către Sindicatul Învățământului Preuniversitar Județul Hunedoara, în numele și pentru membrul de sindicat, reclamanta Popa Anca Maria, în contradictoriu cu pârâțul Liceul Tehnologic Agricol „Alexandru Borza”.

A fost obligată pârâta la acordarea către reclamantă a indemnizației de vacanță sub formă de vouchere de vacanță, aferente anului 2018, proporțional cu timpul lucrat în cadrul unității pârâte.

A fost respinsă în rest acțiunea ca neîntemeiată.

Pentru a pronunța această soluție, Tribunalul a reținut următoarele:

În fapt, reclamanta este încadrată la unitatea de învățământ pârâtă pe postul de învățător din data de 22.11.2018, astfel cum rezultă din adeverința nr. 739/02.03.2021 emisă de aceasta (f.6).

Din aceeași adeverință rezultă că reclamanta nu a beneficiat de acordarea voucherelor de vacanță aferente anului 2018, deși a solicitat acest lucru.

Prin prezenta acțiune se pretinde acordarea integrală a indemnizației de vacanță în cuantum de 1450 lei aferentă anului 2018, sub forma voucherelor de vacanță.

Instanța constată că acțiunea este întemeiată doar în parte și va fi admisă în aceste limite, pentru considerentele ce urmează.

Într-adevăr, art.1 alin.1-2 din O.U.G. nr. 8/2009 privind acordarea voucherelor de vacanță „(1) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, pentru recuperarea și întreținerea capacității de muncă a personalului salarial, angajatorii care încadrează personal prin încheierea unui contract individual de muncă pot acorda, în condițiile legii, bonuri de valoare, denumite în continuare vouchere de vacanță. (2) Instituțiile publice, astfel cum sunt definite la [art. 2](#) alin. (1) pct. 30 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, și la [art. 2](#) alin. (1) pct. 39 din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare, indiferent de sistemul de finanțare și de subordonare, inclusiv activitățile finanțate integral din venituri proprii, înființate pe lângă instituțiile publice, acordă, anual, în perioada 1 ianuarie 2019 - 31 decembrie 2021, vouchere de vacanță în cuantum de 1.450 lei pentru un salariat”, iar potrivit alin. (2⁵) „În cazul instituțiilor și autorităților publice centrale și locale, modalitatea de acordare a indemnizațiilor de vacanță se stabilește prin hotărâre a Guvernului, fără a se diminua cuantumul anual acordat salariaților din administrația publică centrală și locală pentru vouchere de vacanță sau echivalent”.

În aplicarea OUG nr.8/2009 aprobată cu modificări prin Legea nr.94/2014, s-a emis HG nr.215 din 4 martie 2009 pentru aprobarea Normelor metodologice privind acordarea voucherelor de vacanță, iar din art.3 alin.2 rezultă că în cazul salariaților din instituțiile și autoritățile publice, prevăzute de [art. 1](#) alin. (2) din ordonanța de urgență, se acordă o singură indemnizație de vacanță, sub formă de vouchere, în cuantum de 1.450 lei pentru un salariat, în limita sumelor prevăzute în buget alocate cu această destinație.

Unitatea de învățământ pârâtă este una dintre instituțiile prevăzute de [art. 1](#) alin. (2) din ordonanța de urgență (respectiv, instituțiile și autoritățile publice, astfel cum sunt definite la [art. 2](#) alin. (1) pct. 30 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, și la [art. 2](#) alin. (1) pct. 39 din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare, indiferent de sistemul de finanțare și de subordonare).

Potrivit art.12 alin.2 din Normele metodologice, cuantumul acordat salariaților, alții decât cei prevăzuți la art. 3 alin. (2), sub forma voucherelor de vacanță se stabilește, în condițiile legii, de către angajatori proporțional cu perioada de exercitare a raportului de serviciu sau durata contractului de muncă, într-un an calendaristic.

Prin Ordinul ministrului educației naționale nr. 3560/2018 privind stabilirea modalității de acordare a voucherelor de vacanță pentru unitățile/instituțiile de învățământ de stat, Ministerul Educației Naționale și alte unități/instituții din subordinea/coordonarea acestuia, care, la art. 1 prevede că: „(1) Prezentul ordin stabilește modalitatea de acordare a voucherelor de vacanță, în anul 2018, în unitățile/instituțiile de învățământ de stat, Ministerul Educației Naționale și alte unități/instituții din subordinea/coordonarea acestuia, denumite în continuare unități/instituții. (2) Pentru perioada 1 iulie 2017-30 noiembrie 2018 se acordă vouchere de vacanță, în cuantum de 1.450 lei/salariat, în limita sumelor prevăzute în buget

alocate cu această destinație, indiferent de durata contractului individual de muncă/raportului de serviciu și/sau timpul de muncă. (3) Beneficiază de acordarea voucherelor de vacanță personalul încadrat în unități/instituții care a desfășurat activitate în intervalul 1 iulie 2017-30 noiembrie 2018, indiferent de durata acesteia, inclusiv personalul pensionat/detașat sau aflat în situațiile prevăzute la art. 145 alin. (4) din Legea nr. 53/2003 - Codul muncii republicată, cu modificările și completările ulterioare”.

Din prevederile legale mai sus menționate rezultă că acordarea voucherelor de vacanță reprezintă un drept al angajaților, în sensul art.40 alin.2 lit. c Codul Muncii invocat și în acțiune, iar nu o simplă vocație.

Cu toate acestea, din interpretarea coroborată a dispozițiilor anterior citate, rezultă că intenția legiuitorului a fost de a acorda salariaților o indemnizație de vacanță anuală în cuantum de 1450 lei, sub formă de vouchere, proporțional cu activitatea în muncă efectiv prestată în timpul anului, nu integral, indiferent de perioada în care s-a prestat muncă.

Prin urmare, nu se confirmă susținerile reclamantei în sensul că voucherele de vacanță s-ar acorda indiferent de durata activității în muncă (o zi, o săptămână sau întregul an), cu atât mai mult cu cât acest drept suplimentar de natură salarială se acordă pentru recuperarea și întreținerea capacității de muncă a personalului salarial.

În cazul în care legiuitorul ar fi intenționat să acorde integral indemnizația de vacanță în discuție, indiferent de durata activității în muncă efectiv prestate de salariat în decursul anului calendaristic, ar fi putut să prevadă această împrejurare expres, însă din nici un articol al OUG nr.8/2009, ori al Normelor de aplicare și nici din cuprinsul ordinului emis de Ministerul Educației în perioada de referință, nu rezultă o asemenea posibilitate, nefiind niciunde prevăzut caracterul indivizibil al acestui drept de natură salarială.

Dimpotrivă, potrivit art.14 din Normele metodologice „La sfârșitul perioadei de valabilitate, la data stabilită de angajator sau la data încetării raporturilor de muncă, beneficiarul are obligația să restituie angajatorului voucherele de vacanță pe suport hârtie acordate pentru anul în curs și neutilizate ori necuvenite, potrivit prevederilor legale”.

Totodată, potrivit art.1 alin. (4) din Ordinul MEC nr.3560/2018 „în cazul salariatului al cărui contract individual de muncă/raport de serviciu, la data acordării voucherelor de vacanță, este suspendat sau a încetat, acesta poate beneficia de vouchere de vacanță numai dacă în termen de maximum 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentului ordin depune la unitate/instituție o cerere în acest sens, precum și dovada achitării impozitului aferent prin virament bancar în contul unității/instituției”.

În fine, potrivit art.4 alin. (2) din același ordin „la sfârșitul perioadei de valabilitate a suportului electronic pe care au fost alimentate voucherele de vacanță sau la data încetării raporturilor de muncă, beneficiarul are obligația de a restitui angajatorului suportul electronic, iar acesta, la rândul lui, va restitui suportul electronic unității emitente. În cazul în care beneficiarul a utilizat în totalitate sau în parte voucherele de vacanță alimentate electronic, iar ulterior intervine o cauză de restituire, acesta va restitui angajatorului contravaloarea voucherelor de vacanță necuvenite, în termen de 30 de zile de la producerea cauzei care determină restituirea”.

În pofida celor susținute de reclamant, art.1 alin.3 din Ordinul nr.3560/2018 nu permite acordarea integrală a indemnizației pentru personalul care a desfășurat activitate în anul 2018, indiferent de durata acesteia, ci vizează valorificarea dreptului prevăzut de lege chiar și pentru salariații care au prestat activitate în muncă cu fracțiune de normă, ori doar o anumită perioadă a anului; interpretarea reclamantului este extensivă și contrară dispozițiilor OUG nr.8/2009 aprobată cu modificări prin Legea nr.94/2014, dar și a HG nr. 215/2009 pentru aprobarea Normelor metodologice privind acordarea voucherelor de vacanță.

Raționamentul reclamantei ignoră prevederile art.78 din Legea nr.24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative ”ordinele, instrucțiunile și alte asemenea acte trebuie să se limiteze strict la cadrul stabilit de actele pe baza și în

executarea cărora au fost emise și nu pot conține soluții care să contravină prevederilor acestora”.

Așadar, s-a dispus respingerea în rest a acțiunii, respectiv pretențiile vizând acordarea indemnizației de vacanță aferente anului 2018 și pentru perioada în care reclamanta nu a desfășurat activitate în muncă la pârât, având în vedere că data încadrării în muncă este 22.11.2018.

Pe cale de consecință, în temeiul dispozițiilor legale mai sus citate, instanța a admis în parte acțiunea reclamantei și a obligat pârâtul să acorde indemnizația de vacanță sub forma voucherelor de vacanță pentru anul 2018 doar proporțional cu timpul lucrat, fiind respinsă în rest acțiunea ca neîntemeiată.

Împotriva acestei sentințe a formulat apel reclamantul, solicitând schimbarea soluției și admiterea în întregime a acțiunii.

În dezvoltarea motivelor de apel se susține că prima instanță a dat o interpretare eronată dispozițiilor legale incidente în cauză.

Dreptul la vouchere de vacanță a fost recunoscut personalului din instituțiile publice prin OUG 8/2009.

În aplicarea acestui act normativ a fost emisă HG 215/2009, pentru aprobarea normelor metodologice. potrivit art. 3 alin 2 din acest act normativ, salariaților li se acordă o singură indemnizație de vacanță, sub formă de vouchere.

În temeiul OUG 8/2009, HG 215/2009 și al OUG 114/2018 au fost emise trei ordine de ministru în sensul că se acordă vouchere de vacanță, în cuantum de 1450 lei/salariat, indiferent de durata contractului individual de muncă.

Interpretarea logică și gramaticală acreditează ideea că voucherele de vacanță se acordă personalului care a desfășurat activitate în 2018, indiferent de durata acesteia.

Soluția pronunțată de instanță se întemeiază pe un text de lege, respectiv pe dispozițiile art. 12 alin 2 din HG 215/2009, care se referă la altă categorie de salariați decât personalul din instituțiile publice pentru care legiuitorul a ales să acorde vouchere fără limitare în funcție de perioada de timp lucrată.

Prima instanță își motivează soluția de acordare a voucherelor proporțional cu perioada lucrată pe dispozițiile vizând situațiile în care acestea se restituie, însă dispozițiile art. 14 din HG 215/2009 nu limitează acordarea voucherelor, restituirea fiind generată de alte situații decât acordarea în proporție mai mare decât perioada lucrată, respectiv expirarea perioadei de valabilitate sau cu depășirea sumei de 1450 de lei.

Nici textul de lege ce reglementează obligativitatea restituirii suportului electronic nu poate fundamenta o soluție precum cea pronunțată de prima instanță.

Apelantul invocă în susținerea apelului practică judiciară.

Împotriva acestei sentințe a formulat apel și pârâtul Liceul Tehnologic Agricol „Alexandru Borza” Geoagiu, solicitând schimbarea soluției și respingerea acțiunii.

În expunerea de motive, apelantul arată că solicitarea reclamantei de acordare a voucherelor de vacanță aferente anului 2018 a fost aprobată de conducerea instituției, însă acestea nu au fost acordate din lipsa resurselor financiare, care sunt alocate de inspectorat, respectiv de Ministerul Educației. Pentru anul 2018, aceste resurse financiare au fost acordate anterior angajării reclamantei, aceasta nefiind cuprinsă în centralizatorul instituției. Ulterior, nu au fost alocate fonduri bugetare pentru plata drepturilor solicitate de reclamantă.

Instanța de fond nu a ținut cont de faptul că acordarea drepturilor este condiționată de legiuitor de existența resurselor financiare și de alocarea acestora anual, astfel cum rezultă din prevederile art. 1 alin.3 din OUG nr.8/2009.

De asemenea, apelantul arată că instanța de fond a pronunțat o hotărâre netemeinică și prin prisma faptului că reclamanta nu a solicitat și obligarea Inspectoratului Școlar să aloce fondurile necesare pentru acordarea acestor drepturi și nici obligarea Ministerului Educației să asigure Inspectoratului Școlar sumele necesare.

În drept, s-a invocat art. 480 alin.2 C.pr.civ.

Pârâtul Liceul Tehnologic Agricol „Alexandru Borza” Geoagiu a formulat **întâmpinare** prin care a solicitat respingerea apelului formulat de reclamant.

Reclamantul Sindicatul Învățământ Preuniversitar Județul Hunedoara a formulat **întâmpinare** la apelul pârâtului, invocând excepția tardivității formulării apelului, iar pe fond, respingerea apelului ca neîntemeiat.

Curtea, analizând legalitatea și temeinicia sentinței apelate, prin prisma criticilor formulate, reține următoarele:

1. Apelul formulat de reclamant este fondat.

Potrivit art. 1 alin 2 din OUG 8/2009 (în forma în vigoare în anul 2018) - instituțiile și autoritățile publice, astfel cum sunt definite la art. 2 alin. (1) pct. 30 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, și la art. 2 alin. (1) pct. 39 din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare, indiferent de sistemul de finanțare și de subordonare, inclusiv activitățile finanțate integral din venituri proprii, înființate pe lângă instituțiile publice, acordă, în limita sumelor prevăzute în buget alocate cu această destinație, în perioada 1 iulie 2017 - 30 noiembrie 2018, o singură indemnizație de vacanță sau o singură primă de vacanță, după caz, sub formă de vouchere, în cuantum de 1.450 lei pentru un salariat.

În aplicarea dispozițiilor OUG 8/2009 a fost adoptată HG 215/2009, cuprinzând normele metodologice care în cuprinsul art. 3 alin 2 dispun în sensul că: **-în cazul salariaților din instituțiile și autoritățile publice**, prevăzute de art. 1 alin. (2) din ordonanța de urgență, **se acordă o singură indemnizație de vacanță, sub formă de vouchere, în cuantum de 1.450 lei pentru un salariat**, în limita sumelor prevăzute în buget alocate cu această destinație.

În aplicarea dispozițiilor art. 3 alin 2 din Norme a fost adoptat Ordinul 3560/2018 care dispune în sensul că:

(2) Pentru perioada 1 iulie 2017-30 noiembrie 2018 se acordă vouchere de vacanță, în cuantum de 1.450 lei/salariat, în limita sumelor prevăzute în buget alocate cu această destinație, indiferent de durata contractului individual de muncă/raportului de serviciu și/sau timpul de muncă.

(3) Beneficiază de acordarea voucherelor de vacanță personalul încadrat în unități/instituții care a desfășurat activitate în intervalul 1 iulie 2017 - 30 noiembrie 2018, **indiferent de durata acesteia, inclusiv personalul pensionat/detașat sau aflat în situațiile prevăzute la art. 145 alin. (4) din Legea nr. 53/2003 - Codul muncii republicată, cu modificările și completările ulterioare.**

După cum se poate observa, nici actul normativ de bază și nici actele subsecvente, date în aplicarea acestuia, nu condiționează în cazul instituțiilor publice cuantumul voucherelor de vacanță de perioada lucrată în intervalul de referință din anul calendaristic 2018. Dimpotrivă, Ordinul nr. 3560/2018 recunoaște expres dreptul la vouchere în valoare de 1450 lei, persoanelor din învățământ care au prestat activitate în intervalul de referință din 2018, indiferent de perioada acesteia.

Nu poate fi reținută aprecierea primei instanțe, în sensul că Ordinul 3560/2018 adaugă la lege și, prin urmare, nu poate recunoaște drepturi superioare celor reglementate în cuprinsul OUG 8/2009 și al HG 215/2009. Ordinul de ministru reprezintă un act administrativ cu caracter normativ, dat în aplicarea legii, care nu poate fi lipsit de eficiență cât timp nu a fost anulat printr-o hotărâre judecătorească.

De altfel, contrar aprecierilor primei instanțe, ordinul menționat este în concordanță cu actul de bază, care nu dispune în sensul acordării voucherelor proporțional cu timpul lucrat.

OUG 8/2009 reglementează posibilitatea acordării voucherelor de vacanță atât în instituțiile publice, cât și în cadrul angajatorilor din sectorul privat. În timp ce pentru sectorul public este reglementat dreptul la vouchere în sumă fixă de 1450 lei/ an / salariat, în domeniul privat cuantumul voucherelor este lăsat la latitudinea angajatorului, în limita unui cuantum maxim, putând fi condiționat de perioada de timp lucrată în anul calendaristic pentru care se acordă voucherele.

Având în vedere claritatea dispozițiilor legale care reglementează întinderea dreptului la vouchere în cazul reclamantei, soluția primei instanțe de acordare a acestora proporțional cu perioada lucrată este nefondată.

Acordarea voucherelor trebuie să se realizeze în concordanță cu textele ce recunosc acest drept și nu cu dispoziții ce reglementează ipoteze de restituire a voucherelor, ipoteze ce vizează nu numai sectorul public, ci și sectorul privat, unde condițiile de acordare a voucherelor pot fi diferite.

Pentru toate aceste considerente, în temeiul art. 480 Cod procedură civilă, Curtea va admite apelul reclamantului, va schimba, în parte, sentința atacată în sensul că va admite în totalitate acțiunea formulată de reclamantul Sindicatul Învățământ Preuniversitar Județul Hunedoara în numele și pentru membrul de sindicat Popa Anca Maria și va obliga pârâtul să acorde reclamantei Popa Anca Maria o indemnizație de vacanță sub formă de vouchere de vacanță în valoare de 1450 lei, aferente anului 2018.

1. În privința apelului formulat de pârâtul Liceul Tehnologic Agricol „Alexandru Borza” Geoagiu, Curtea constată că este întemeiată excepția tardivității formulării apelului, invocată de reclamantă prin întâmpinare.

Potrivit reglementării speciale în materia litigiilor de muncă, așa cum este și litigiul de față, termenul de apel este de 10 zile de la data comunicării hotărârii pronunțate de instanța de fond (art.215 din Legea nr.62/2011 privind soluționarea conflictelor de muncă).

Conform prevederilor art.185 (1) Cod procedură civilă când un drept procesual trebuie exercitat într-un anumit termen, nerespectarea acestuia atrage decăderea din exercitarea dreptului, în afară de cazul când legea dispune altfel.

Excepția tardivității este o excepție de procedură, fiind în strânsă legătură cu modul de desfășurare a judecății și peremptorie, pentru că odată admisă, are drept consecință respingerea cererii făcute cu nesocotirea termenului prescris de lege.

În speță, hotărârea instanței de fond a fost comunicată apelantului pârât la data de 08.11.2021 (în acest sens dovada de comunicare existentă la dosarul instanței de fond fila 29), iar apelul a fost transmis prin poștă la data de 22.11.2021 (conform mențiunilor de pe plicul existent la dosar de apel fila 22), deci în afara termenul de 10 de zile prevăzut de lege calculat pe zile libere, potrivit articolului 181 alin. (1) punct 2 din Cod procedură civilă.

Față de această împrejurare, constatând, de asemenea, că apelantul nu a făcut dovada existenței unei situații prevăzute de art. 186 alin.1 Cod procedură civilă, Curtea, în baza art. 480 alin. (1) Cod procedură civilă urmează a respinge ca tardiv apelul declarat de pârâtul Liceul Tehnologic Agricol „Alexandru Borza” Geoagiu împotriva sentinței civile nr. 1237/2021 pronunțată de Tribunalul Hunedoara.

Soluționarea apelului pe această excepție de procedură face inutilă, potrivit art.248 alin.(1) Cod de procedură civilă, examinarea altor aspecte de nelegalitate și netemeinicie a hotărârii, care vizează fondul pricinii.

Pentru aceste motive,

În numele legii D E C I D E:

Admite apelul declarat de reclamantul Sindicatul Învățământ Preuniversitar Județul Hunedoara, în numele și pentru membrul de sindicat Popa Anca Maria împotriva sentinței civile nr. 1237/2021 pronunțată de Tribunalul Hunedoara.

Schimbă, în parte, sentința atacată în sensul că admite în totalitate acțiunea formulată de reclamantul Sindicatul Învățământ Preuniversitar Județul Hunedoara în numele și pentru membrul de sindicat Popa Anca Maria și obligă pârâtul să acorde reclamantei Popa Anca

(continuarea deciziei civile nr. 717/29.03.2022 pronunțată în dosar nr. 1340/97/2021)

Maria o indemnizație de vacanță sub formă de vouchere de vacanță în valoare de 1450 lei, aferente anului 2018.

Respinge, ca tardiv formulat, apelul declarat de pârâțul Liceul Tehnologic Agricol "Alexandru Borza" Geoagiu împotriva sentinței civile nr. 1237/2021 pronunțată de Tribunalul Hunedoara.

Definitivă.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei, azi, 29.03.2022.

Președinte,
Diana Oniga

Judecător,
Laura Maria Dehelean
concediu odihnă
conf.art. 426(4) NCPC
semnează
Președintele completului
Diana Oniga

Grefier,
Simona Lazăr

Red./tehnored. DO/28.04.2022

LS/4 ex/28.04.2022

Jud.fond : M.L. Buligan